

24 januari

“Ik weet uw verdrukking en uw armoede”

Openbaring 2:9

Het briefje aan de gemeente te Smyrna raakt vooral de gemeente die leeft in de tijd van de grote vervolgingen. U weet wel van de Romeinse keizers die op wrede wijze broeders en zusters van het eerste uur lieten martelen. Maar alle tijden door waren en zijn er plaatsen waar Christenen onder zware vervolging veel te lijden hadden. Het bloed der martelaren is het zaad van de kerk. Het wordt zo gemakkelijk gezegd, maar het zal jouw bloed maar wezen.

Jezus stelt zichzelf voor als Hij die dood is geweest en levend is geworden. Hij gaf Zijn bloed. Dat maakt de woorden, “Ik weet uw verdrukking en uw armoede” zo betekenisvol. Jezus, heeft het niet van horen zeggen. Voor Hem zijn het geen journaalbeelden en is het geen documentaire uit verwegistan. Jezus kent het lijden, de pijn, de strijd, honger en dorst. Hij heeft het immers allemaal zelf ondergaan. Toen Jezus honger leed kwam de duivel met een echte mogelijkheid: Verander deze stenen in brood. De smart van onze Heiland snijdt ons door de ziel, wanneer we de woorden lezen: Mij dorst.

De apostel zal later schrijven “Om uwentwil is Hij arm geworden, hoewel Hij rijk was”. Al de heerlijkheid bij Zijn Vader gaf Hij prijs. Hij weet uw armoede, hoewel gij rijk zijt.

Dat lijkt een tegenstelling. Je bent arm en toch rijk. Het betekent dat we naar menselijke norm gerekend niet veel hebben, maar naar Gods norm hebben we een onschatbare rijkdom. Het kan ook andersom. Naar menselijke norm kan iemand buitengewoon vermogend zijn, maar naar Gods norm kan diezelfde persoon straatarm zijn.

De Here God beziet alles vanuit het perspectief van de eeuwigheid. Voor God gaat het niet om de tijd op aarde, maar om de eeuwigheid. Wat een warme en troostrijke belofte geeft de Heer ons dan: Wie overwint, zal van de tweede dood geen schade lijden. Het eeuwige leven hebben, dat is rijkdom.